

mijmering

tatu

Als ze het geluid van een ziekenwagen hoorde zei mijn dochter vroeger tatu tatu, met de nadruk op tu. Bij hetzelfde geluid zegt mijn kleinzootje nu toea toea, met de nadruk op toe. De website van mijn gewaardeerde vriend Edwin Rutten opent met de woorden: het tegengestelde is ook waar. Daar moet ik aan denken bij tatu en toea.

Het geluid van een ziekenwagen heeft twee tonen die steeds in hetzelfde ritme klinken. Voor kenners: het verschil is een kwart. Je kunt insteken op de laatste toon of op de hoogste. Mijn dochter koos voor laag-hoog, mijn kleinzootje kiest voor hoog-laag. Het valt nog niet mee om van het een op het ander over te stappen; ben je gewend aan tatu, dan kost toea enige moeite. Een door mij gehouden onderzoekje heeft uitgewezen dat de meeste mensen kiezen voor tatu. Er zal ongetwijfeld een reden voor zijn - misschien is een kwart omhoog alarmerender of blijft die beter hangen dan een kwart omlaag - maar objectief gezien is het allebei correct. Zelf meen ik dat ik objectief gezien goed waarneem, maar ik merk dat mijn manier van waarnemen vaak anders is dan die van anderen. Ik vind mijn waarneming getuigen van een creatieve geest, maar die anderen zien dat niet zo. Mijn moeder vertelde laatst dat de groep waarmee ze een dag op stap was werd rondgereden in drie dubbeldekkers. Ik stelde me voor hoe dat eruit zag en zei: maar die vallen toch om? Mijn moeder en zus keken me ongelovig aan en begonnen hard te lachen. Ze hebben me moeten vertellen waarom.

Er zijn momenten waarop ik denk 'zijn hun nou gek of ik', om tot de conclusie te komen dat ik het niet ben. 'Hun' vinden mij 'niet goed snaps'. Maar ik kan door het bos de bomen zien.